

formaalstjenligt at stationere nogle Statspolitibetjente ved de forskellige Indvandningssteder, f. Eks. Gødser, Vamdrup og Korsør, for at de kan føre Tilsyn med, at der ikke i denne fremmede Arbejdskraft findes daarlige Eksistenser eller Forbrydere, som vi naturligvis ikke kan være tjent med at faa herind. Jeg kan altsaa for saa vidt nok give min Tilslutning til, at denne Del af Opgaven overtages af Statspolitiet.

Under Behandlingen af Lovforslaget om Statspolitiets Oprettelse var det i lang Tid en meget yndet Talemaade, at Vagabondplagen ude paa Landet var ved at tage Overhaand, saa at det var absolut nødvendigt at faa et saadant Statspoliti. Jeg for mit Vedkommende sagde den Gang, at jeg troede, dette Raab om Vagabondplagen var betydelig overdrevent. Det var kun noget, man enten bildte sig ind, eller som blev fremsat blot for at faa oprettet et Statspoliti. Jeg troede ingenlunde paa Vagabonderingen som en Landplage. En hel Del af dem, der kaldes Vagabonder, er i Virkeligheden fredelige vejfarende Svende, som er blevet arbejdsløse, saa at de maa ud at søge Arbejde, og da de ikke har Raad til at rejse med Toget, gaar de ad Landevejen for at søge til næste By og se, om der ikke skulde være Arbejde. Det viser sig nu, tør jeg nok sige, at jeg havde Ret i, at det var en betydelig Overdrivelse med denne Vagabondplage. Jeg har i alt Fald set en Meddelelse, som giver sig ud for at være et Uddrag af den første Aarsberetning, Statspolitiets Chef har udarbejdet, og ifølge den har Statspolitiet i det første Aar kun anholdt i alt 328 Vagabonder, nemlig 265 Betlere og 63 Løsgængere. Det er i Virkeligheden ikke ret mange; det er ikke een om Dagen i hele vort Land, og blandt de 265 Betlere skulde jeg tro, der var mange, der slet ikke kan komme ind under Begrebet Vagabonder, men blot er vejfarende Svende, skikkelige Folk, der er kommet i et Øjeblikks Trang; og at de saa muligvis beder om et Stykke Mad, mener jeg ikke berettiger til at kalde dem Vagabonder. Under alle Omstændigheder er det hele det Resultat, der er naaet, og det er et meget ringe Antal. Det er ikke en Gang een om Maaneden for hver Statspolitibetjent, og det kan ingenlunde siges at være et Tal, som er egnet til at virke foruroligende, og som paa nogen Maade kan begrunde, at vi nu skrider til en Udvidelse af Statspolitiet.

Hvorvidt det nu er nødvendigt at for-

øge Statspolitiets Personale med 12, tør jeg ikke udtale mig bestemt om; det maa, mener jeg, være forbeholdt et Udvalg at anstille nærmere Prøvelse og indhente nærmere Oplysninger derom. Det er jo ogsaa muligt, at det ikke kan slaa til, og der synes at være et Fingerpeg i Retning af, at Justitsministeren mener, det meget snart vil være nødvendigt at gaa til en ny Udvidelse, idet han har foreslaaet, at Forøgelse af Statspolitiets Personale herefter kan ske paa de aarlige Finanslove.

Jeg tænker mig, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og dør vil der saa være Anledning til nøjere Overvejelse. Som Forholdene nu en Gang har udviklet sig, idet vi er gaaede med til Oprettelsen af et Statspoliti, vil vi anbefale, at Lovforslaget behandles videre i et Udvalg, og der kan man da ogsaa overveje, om man vil gaa til at træffe Bestemmelse om, at Antallet af Statspolitiets Betjente kan udvides paa de aarlige Finanslove. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget gaar videre, i Forventning om, at det vil blive henvist til et Udvalg til nærmere Overvejelse og Behandling.

Alfred Christensen: Da vi gav Loven om Statspolitiet, var det vor Mening, at dette Politi skulde være et Opdagelsespoliti, der blev givet Underdommerne til Hjælp til Opdagelse af Forbrydelser, altsaa til Fremme af Retssikkerheden. Der var ogsaa den Gang den Mening fremme, at naar den nye Retsplejeordning skulde træde i Kraft, og vi kom ind under en civiliseret Strafferetspleje, vilde det være nødvendigt at skride til en Udvidelse af Statspolitiet. Det har vel hele Tiden dæmret, at det ikke, saaledes som nogle nu truer med, skulde blive Enden paa det, at vi skulde blive ved det gamle Inkvisitionsprincip, men at vi skulde gaa over til Anklageprincippet, saaledes at Anklageren skulde samle Beviserne mod den anklagede for at faa ham dømt, og ikke hele Retsforfølgningen skulde være baseret paa en Inkvisition bilagt med Indespærring af den anklagede.

Nu er det noget forbavsende, at der saa kort Tid efter Vedtagelsen af denne Lov om Statspolitiet som Opdagelsespoliti og Medhjælp for Underdommerne til Opdagelse af Forbrydelser skal fremkomme et Lovforslag om Udvidelse af dette Politi med endogsaa 12 Betjente, medens der før kun var 36, altsaa en Udvidelse med 33 pCt., og det er ikke for at opnaa noget, der falder ind under det Formaal,